

Производството е по реда на раздел V, чл.58д и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) и е образувано по жалба на ***** ООД, представлявано от управителя А. Б. Р. срещу наказателно постановление (НП) № 23-2300579/22.11.2023 г. на директора на дирекция „Инспекция по труда” (Д „ИТ”) – София област (СО), с което е наложена, в качеството му на работодател, на основание основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.1 от Кодекса на труда (КТ) имуществена санкция в размер на 1 500 (хиляда и петстотин лева) лв. за нарушение на чл.403А, ал.1 от КТ.

С жалбата се моли за отмяна на наказателното постановление като неправилно, необосновано и незаконосъобразно, постановено при нарушение на материалния закон, като се излага, че на посочения обект е налице преместваем охранителен пост, до помещението, на който имали достъп и работници на възложителя, както и такива на изпълнители на СМР, поради което съхранението на правилника за вътрешния трудов ред и графици за работа на обекта, било съпроводено с практически затруднения. Твърди се, че се касае за маловажен случай и се моли за прилагане разпоредбата на чл.415в от КТ.

В съдебно заседание за жалбоподателя, редовно призован, се явява процесуален представител, който поддържа жалбата и по същество пледира за изменение на оспорваното НП по съображения, които развива в писмени бележки. Не се претендират разноски, но се прави възражение при такава претенция от въззиваемата страна да бъде съобразена разпоредбата на чл.27е от НЗПП.

За въззиваемата страна се явява процесуален представител, който оспорва жалбата и пледира за отхвърляне на жалбата, като прецизира, че нарушението се състояло не в това, че дружеството няма правилник, което би било нарушение по чл.181, а че не държи на разположение на контролните органи правилника за вътрешния ред и документи, свързани с разпределението на работното време в обект, където полагат труд негови работници, не били налице предпоставките за прилагане на маловажност по чл.415в, ал.1 от КТ, тъй като нарушението не било отстранено, което се установявало от показанията на свидетеля Райчов.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, съдът установи следното:

По повод на постъпил сигнал била извършена на 23.08.2023 г. около 17:00 часа проверка по спазване на трудовото законодателство в обект: строителен обект „Банята“, намиращ се в гр.София, бул.“Овча купел”, стопанисван от ***** ООД, от инспектори от Д „ИТ”-СО, сред които била и свидетелката Б. И.. По време на тази проверка в обекта проверяващите изискали график за работа и правилник за вътрешния трудов ред, който следвало да е на обекта, на който работници от дружеството полагали труд. По време на проверката на обекта бил Н. Д. С. на длъжност „портиер“, съгласно трудов договор №1446 от 18.02.2022 г., а съгласно попълнената от С. декларация същият посочил, че

изпълнява длъжност „охранител“. Поисканите документи от проверяващите не им били представени: нито правилник за вътрешния трудов ред, нито график за работа. По време на проверката на обекта не присъствал управителя. На 24.08.2023 г. в 07:12 часа проверяващите пак посетили обекта на контрол и отново поискали да бъде попълнена декларация от заварения на място Н. Д. С.. Същият отново попълнил декларация със същото съдържание. Лицето С. се намирало във фургон, в който имало маса, столове и легло. Проверката продължила по документи в Д „ИТ“СО на 04.09.2023 г. и на 18.09.2023 г.

Съставен е протокол за извършената проверка №ПР2332236 от 18.09.2023 г., в който са описани констатираните нарушения и са дадени предписания.

При проверката по документи в Д „ИТ“СО били установени, че са изготвени правилник за вътрешния трудов ред в ***** ООД. Предоставени са и документите от трудовото досие на лицето Н. Д. С., сред които е трудов договор, длъжностна характеристика и уведомление до НАП. Предоставени били на проверяващите и графици, като им било обяснено, че тези документи стоят при счетоводителката.

На дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) на 18.09.2023 г. от Б. И. И. - инспектор при Дирекция “ИТ”- СО, назначена като такава със Заповед №ЧР-1746/20.12.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда”, за нарушение на чл.403а, ал.1 от КТ. АУАН е връчен на управителя на дружеството, като в същия не са вписани възражения.

Разпитан в качеството на свидетел актосъставителя излага показания изцяло в подкрепа на изложените констатации в акта.

Въз основа на акта е издадено процесното наказателно постановление, за това, че *****ООД в качество си на работодател не е изпълнил задължението си да държи на разположение на контролните органи в обекта, в който полагат труд работници на дружеството, екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време и организацията на работата, като по време на проверката в обекта на 23.08.2023 г. същите са поискани, но не са представени. По време на проверката в обекта на контрола е било установено лицето Н. Д. С. да полага труд. Наказателното постановление е издадено от оправомощено, въз основа на Заповед №З-0864/17.10.2022 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” (ИД на ИА „ГИТ“): директора на Дирекция „ИТ“СО, като в същото се сочи за нарушена разпоредбата на чл.403а, ал.1 от КТ.

Приложена е към административнонаказателната преписка и Заповед № 43/30.01.2023 г. на ИД на ИА „ГИТ” за назначаването на издлия НП на длъжност директор на Д „ИТ“ СО, както и длъжностна характеристика на същия. Приложена е длъжностна характеристика и за длъжността

„инспектор“ в Д „ИТ“ СО.

От показанията на свидетеля Радев, който работи към дружеството-жалбоподател като организатор „Охрана“, се установява, че охранителят се намирал във фургон, който се намирал на обекта, предоставен от възложителя, който е с размери 4 на 2,50 м и който през деня бил ползван и от работници на възложителя, които си държали обелкло и се хранили в това помещение. Предвид което не оставяли документи във фургона, а документите се намирали и към настоящия момент в офиса (централата) на дружеството, но не и в обекта.

Гореизложената фактическа обстановка се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от гласните - показанията на разпитаните в хода на производството свидетели И. и Радев, които са пълни и непротиворечиви. Съдът цени в съвкупността им доказателствата, като не намира помежду им съществени противоречия, поради които да се произнесе защо приема едни, а отхвърля други.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **допустима** като подадена в законния четиринадесетдневен срок, видно от обратната разписка, удостоверяваща получаване на препис от наказателното постановление на 04.12.2023 г., като жалбата е депозирана чрез наказващия орган до съда по пощата на 18.12.2023 г. и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **неоснователна**, поради следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № 23-2300579/22.11.2023 г. на Директора на Д „ИТ“ – СО намира, че същите са съставени/респ. издадени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им. Това е така, с оглед разпоредбите на чл.21, ал.4, изр.2 от УПИАГИТ относно актосъставителя и чл.20, ал.2, т.2 от УПИАГИТ относно издалия наказателното постановление. Не се констатираха процесуални нарушения на чл.42 от ЗАНН и чл.58, ал.1 от ЗАНН. Както акта, така и НП са съставени, респективно издадени в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Отразеното в акта и НП е обстоятелствено и пълно. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. От съдържанието на акта и НП по безспорен начин се извлича време и място на извършване на нарушението.

Предвид на това, съдът не констатира незаконосъобразност на атакуваното НП, включително и същото да е постановено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

Наказателното постановление е напълно обосновано, както и е подкрепено от събраните в административнонаказателното производство доказателства. Жалбоподателят е имал възможността да се защити в хода на

административнонаказателното производство по всички факти, изложени в акта и НП, както и срещу посочената правна квалификация, която съответства на словесно описаното нарушение.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че жалбоподателят е този, който самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, като в случая той отговаря на посочените в КТ изисквания за работодател (по см. на § 1, т.1 от ДР на КТ).

По делото се установи, че по време на проверката от инспектори при Д „ИТ”СО на 23.08.2024 г. около 17:00 часа и на следващата сутрин на 24.08.2023 г. около 07:12 часа в обекта, стопанисван от дружеството не са били предоставени на проверяващите: правилник за вътрешния трудов ред, както и документи, свързани с работното време и организацията на работа, съответни графици и т.н. Двете проверки са установили на място да полага труд лицето С. на длъжност „охранител“ в дружеството, с действащ трудов договор. Като по време на проверката по документи след това посочените: правилник за вътрешния трудов ред, както и документи, свързани с работното време и организацията на работа са били предоставени на проверяващите, но същите не се съхранявали и към момента в обекта: строителен обект „Банята“, намиращ се в гр.София, бул.“Овча купел”, стопанисван от ***** ООД, където полагат труд работници на дружеството, а се съхраняват в офиса на дружеството.

Съгласно чл.403А, ал.1 от КТ в обекти, на които се полага наемен труд, работодателят е длъжен да държи на разположение на контролните органи екземпляр от правилника за вътрешния трудов ред и документи, свързани с разпределението на работното време в обект, където полагат труд негови работници. След като не е изпълнил това задължение, както и към момента продължава да не я изпълнява дружеството-работодател е осъществило вмененото му административно нарушение.

Ето защо е налице осъществено нарушение на сочената в акта и издаденото въз основа на него наказателно постановление норма: чл.403А, ал.1 от КТ.

Наложена е съответстващата на нарушението санкция по чл.414, ал.1 от КТ – имуществена санкция на работодател, който наруши разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание - имуществена санкция или глоба в размер от 1500 лв. до 15000 лв.

Касае се за обективна безвиновна отговорност на ЮЛ (чл. 83 ЗАНН).

При определяне размера на санкцията са спазени изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН като е наложена имуществена санкция в минимален размер от 1500 лв. на дружеството, с оглед липсата на данни за други нарушения на трудовото законодателство и невисоката степен на обществена опасност на конкретното административно нарушение, като по този начин ще

бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

Намира, че не следва да се прилага разпоредбата на чл.415в от КТ, поради следното:

Съгласно Тълкувателно решение №3/2011 г. на ОСК на ВАС разпоредбата на чл.415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезите на всички установени по КТ нарушения, при наличието на определените в закона предпоставки. В случая установеното административно нарушение не би могло да бъде квалифицирано по чл. 415в от КТ, тъй като, за да е налице маловажен случай по този състав следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: 1.Нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и 2. От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по чл.28 ЗАНН, чл.415в, ал.1 от КТ не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание, но в многократно по-нисък размер. Доколкото тези условия не се изпълнени, конкретно нарушението не е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ, както и към момента, то не може да бъде приложен този привилегирован състав.

Предвид горното НП като законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на производството, а именно потвърждаване на процесното НП, претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноски се явява основателна. Въззиваемата страна се е представлявала от юрисконсулт на Д „ИТ“- София, който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се преценя, че не е такова с фактическа и правна сложност, поради което съгласно чл.63д, ал.4, във вр. с ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 100 (сто лева) лв. за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото. Разноските следва да се присъдят в полза на юридическото лице, разпоредител с бюджетни средства, в чиято структура е включен наказващият орган. В случая това е ИА „ГИТ“, която представлява юридическо лице на бюджетна издръжка и второстепенен разпоредител с бюджетни средства към министъра на труда и социалната политика.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: